

ປະເມີນຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍຂອງປະຊາຊົນນະຄອນໄກສອນພົມວິຫານ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ຕໍ່ການ ພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວບຶງວະ ໂດຍໃຊ້ວິທີສົມມຸດເຫດການ

ສົມພອນ ວົງແກ້ວ*, ທອງສາ ຕຸ່ນມະນີສອນ, ລິດສະດາ ບານມະນີວົງ, ສຸລັງ ລາດຊະຫວັດ ແລະ ໂຊກໄຊ ມອນປະດິດ

ພາກວິຊາ ບໍລິຫານການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການໂຮງແຮມ, ຄະນະບໍລິຫານທຸລະກິດ ມະຫາວິທະຍາໄລ ສະຫວັນນະເຂດ, ສປປ ລາວ

ບົດຄັດຫຍໍ້

*ຕິດຕໍ່ພົວພັນ: ສົມພອນ ວົງແກ້ວ,
Tel: +85620 5541 7969,
Email:
vongkeo-sp@hotmail.com

ພາກວິຊາ ບໍລິຫານການທ່ອງທ່ຽວ
ແລະ ການໂຮງແຮມ, ຄະນະບໍລິຫານ
ທຸລະກິດ ມະຫາວິທະຍາໄລ
ສະຫວັນນະເຂດ, ສປປ ລາວ

ຂໍ້ມູນບົດຄວາມ:

ວັນທີສະໝັກ: 03 ພຶດສະພາ 2021
ປັບປຸງສໍາເລັດ: 10 ພຶດສະພາ 2021
ຕອບ-ຮັບ: 24 ພຶດສະພາ 2021

ການວິໄຈໃນຫົວຂໍ້ “ ປະເມີນຄວາມເຕັມໃຈຂອງປະຊາຊົນໃນ ນະຄອນໄກ ສອນ ພົມວິຫານ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ຕໍ່ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວບຶງວະ ໂດຍນໍາໃຊ້ວິທີສົມມຸດເຫດການ (Contingent Valuation Method: CVM) ” ໂດຍມີຈຸດປະສົງ: ປະເມີນມູນຄ່າຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍສູງສຸດ (Willingness to pay: WTP) ແລະ ປັດໄຈທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍຂອງປະຊາຊົນ ນະຄອນໄກສອນພົມວິຫານ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ຕໍ່ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວບຶງວະ ໃນການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວບຶງວະ, ການປະເມີນຄວາມພໍໃຈຈ່າຍ ແມ່ນຈະໄດ້ນໍາໃຊ້ວິທີນໍາໃຊ້ວິທີສົມມຸດເຫດການ, ໂດຍນໍາໃຊ້ຄໍາຖາມປາຍເປີດເພື່ອສໍາພາດເປັນລາຍບຸກຄົນ, ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແມ່ນນໍາໃຊ້ສົມຜົນຖືກຖອຍກໍາລັງສອງນ້ອຍສຸດ (Ordinary Least Square: OLS) ຕາມແບບຂອງທ່ານ (Davidson, R. And Mackinnon, J.G. 2004), ໂດຍນໍາໃຊ້ກຸ່ມຕົວຢ່າງທັງໝົດ 400 ກຸ່ມຕົວຢ່າງ ໃນປີ 2019. ຜົນການວິໄຈພົບວ່າ: ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍຂອງປະຊາຊົນທີ່ມີຕໍ່ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວບຶງວະ ແມ່ນມີຄ່າສະເລ່ຍສູງສຸດເທົ່າກັບ 30,263.5 ກີບ/ເດືອນ/ຄົວເຮືອນ ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າປະຊາຊົນໃນ ນະຄອນໄກສອນພົມວິຫານ ມີຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍເທົ່າ $(30,263.5 \times 125,622 = 3,801,761,397$ ກີບ/ເດືອນ) ຖ້າຫາກ 1 ປີ ກໍ່ຈະມີມູນຄ່າເທົ່າກັບ $(3,801,761,397 \times 12 = 45,621, 136,764$ ກີບ/ປີ). ສໍາລັບປັດໄຈທີ່ມີອິດທິພົນ ຫຼື ຕົວກຳນົດຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍຂອງປະຊາຊົນໃນ ນະຄອນໄກສອນ ຕໍ່ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວບຶງວະ ແລະ ຜ່ານການທົດສອບທາງສະຖິຕິເຫັນວ່າ ມີປັດໄຈ: ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນ (Family Income) ໄລຍະທາງລະຫວ່າງ ເຮືອນຫາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ (Distance), ສະຖານະພາບຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ (Statute) ແລະ ຂະໜາດຂອງຄົວເຮືອນ (House hold) ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 99% ແລະ 95%, ສໍາລັບຜົນການວິໄຈນີ້ ຈະເປັນຂໍ້ມູນທີ່ດີໃຫ້ແກ່ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເປັນແນວທາງໃນການຈັດໂຄງການ ຫຼື ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວໃນອະນາຄົດ.

ຄໍາສໍາຄັນ:

ບຶງວະ; ວິທີສົມມຸດເຫດການ, ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍ.

Estimating the willingness to pay by the people in Kaysone Phomvihane City Savannakhet Province towards the development of Buengwa Tourist Attraction through the: used of CVM Approach

**Somphone VONGKEO^{*}, Thongsá TOUNMANYSONE, Lidsada BANMANIVONG, Soulang
LATSAVAT and Soksay MONEPADITH**

*Department of Tourism and Hospitality Management, Business Administration Faculty,
Savannakhet University, LAO PDR*

***Corresponding Author:**

*Somphone VONGKEO. Tel:
+85620 5541 7969, Email:
vongkeo-sp@hotmail.com*

*Department of Tourism and
Hospitality Management,
Business Administration
Faculty, Savannakhet
University, LAO PDR.*

Article Info:

*Submitted: May 3, 2021
Revised: May 10, 2021
Accepted: May 24, 2021*

Abstract

Study on estimating the willingness of urban residents in Kaysone phomvihanh City, Savannakhet Province to pay for the Berng Wa (Wa lake) Attraction Development: by utilizing CVM approach, The objective of this study was to estimate the willingness to pay (WTP) and seeks to identify the factors affecting WTP of urban residents in Kaysone phomvihanh City, Savannakhet Province for the Berng Wa (Wa lake) Attraction Development. WTP was estimated using a Contingent Valuation Method (CVM) approach through an open-ended questionnaire. administered to participants an Ordinary Least Square was applied to analyze the data: OLS regression conducted by (Davidson, R. And Mackinnon, J.G. 2004) Data used for analysis obtain from sampling urban residents in Kaysonephouvihanh City with a 400 person sample size in 2019.

The results showed that the willingness of the people to pay for the development of Buengwa tourist site has the highest average value of 30,263.5 Kip / month / household, which shows that the people in Kaysone Phomvihane are willing to pay twice (30,263.5 x 125,622 = 3,801,761,397 kip/ year).

For factors that influence or determine willing to pay people in a city far taught to develop tourism Attraction, and the test statistic that factors: the household (Family Income) distance between the attractions (Distance), the status of the respondents (Statute) and the size of the house (House hold) with a confidence level of 99% and 95%, for this research is good information to entities related to how to manage projects or developing tourism in the future.

Key words: *Berng Wa Lake; contingent valuation method (CVM); willingness to pay (WTP)*

1. ພາກສະເໜີ

ປັດຈຸບັນການທ່ອງທ່ຽວໃນປະເທດລາວ ກຳລັງຢູ່ໃນ ທ່າລະເລີນເຕີບໂຕຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆ ຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ ເດີນທາງເຂົ້າມາຢ້ຽມຢາມ ສປປ ລາວ ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນສະ ເລ່ຍ 13.90% ໂດຍສະເພາະຈຳນວນໂຕເລກນັກທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ເຂົ້າມາຢ້ຽມຢາມ ສປປ ລາວ ໃນປີ 2015 ມີຈຳນວນ 4,684,427 ຄົນ, ສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ປະເທດຊາດເປັນຈຳ ນວນເງິນຕາຕ່າງປະເທດໄດ້ເຖິງ 725,365,681 ໂດລາ ສະຫະລັດ ແລະ ຄາດຄະເນເຖິງປີ 2020 ຈະມີນັກທ່ອງ ທ່ຽວມາທ່ຽວ ສປປ ລາວ ຈຳນວນ 6,801,020 ຄົນ, ສ້າງ ລາຍໄດ້ເຖິງ 1,098,542,000 ໂດລາສະຫະລັດ (ບົດລາຍ ງານສະຖິຕິການທ່ອງທ່ຽວຂອງ ສປປ ລາວ 2015) ເຖິງ ແມ່ນວ່າ ບາງປີຈຳນວນນັກທ່ອງທ່ຽວຈະຫຼຸດລົງ ຍ້ອນຜົນ ກະທົບຈາກໄພທຳມະຊາດ, ໂລກລະບາດ, ການກໍ່ການຮ້າຍ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະຫງົບທາງການເມືອງກໍ່ຕາມ.

ສຳລັບ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ການທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນຂະຫຍາຍຕົວເທົ່າທີ່ຄວນ ເມື່ອທຽບໃສ່ ຫຼາຍໆແຂວງ ໂດຍສະເພາະແຂວງໃກ້ຄຽງເຊັ່ນ: ແຂວງຄຳ ມ່ວນ ແລະ ແຂວງຈຳປາສັກ ເຖິງແມ່ນວ່າ ແຂວງ ສະຫວັນ ນະເຂດ ເປັນແຂວງທີ່ຕັ້ງຢູ່ເສັ້ນທາງແລວເສດຖະກິດ ຕາ ເວັນອອກ-ຕາເວັນຕົກ (EWEC) ຊຶ່ງເປັນຈຸດທາງຜ່ານເຊິ່ງ ໝາະສົມຕໍ່ທຸລະກິດການຄ້າ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ທຸລະກິດ ການບໍລິການ ເຖິງແມ່ນວ່າ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ຈະມີ ຈຸດແຂງດັ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນກໍ່ຕາມ, ຖ້າຫາກວ່າເຮົາບໍ່ ສາມາດທີ່ຈະສວຍໃຊ້ໂອກາດ ຫຼື ປະໂຫຍດຈາກຈຸດແຂງທີ່ ເຮົາມີ ກໍ່ຈະກາຍເປັນຈຸດອ່ອນທັນທີ. ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຈະ ເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດຈາກຈຸດແຂງນີ້ກໍ່ຄື ການສ້າງສິ່ງ ດຶງດູດ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆທີ່ກ່າວມາຂ້າງ ເທິງ ໃນການທີ່ຈະຖ່ວງດຶງ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເດີນທາງຜ່ານມານັ້ນ ໄດ້ຍຸດແວ່ພັກເຊົາ, ທ່ຽວຊົມຕົວເມືອງ, ທຳມະຊາດ ແລະ ພັກຜ່ອນຕາມສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວພາຍໃນແຂວງ ໂດຍ ສະເພາະພາຍໃນນະຄອນໄກສອນ ໃຫ້ຜູ້ຄົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ເດີນທາງເຂົ້າມານັ້ນໄດ້ພັກເຊົາ ແວ່ຊົມ ໃຫ້ຍາວນານ ແລະ ປະທັບໃຈທີ່ສຸດ.

ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ເປັນແຂວງໜຶ່ງທີ່ມີເນື້ອທີ່ ກວ້າງຂວາງ ແລະ ມີແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍທີ່ ເກີດຂຶ້ນເອງຕາມທຳມະຊາດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ມະນຸດ ສ້າງຂຶ້ນ ເຊິ່ງມີເຖິງ 116 ແຫ່ງ (ບົດລາຍງານສະຖິຕິການ

ທ່ອງທ່ຽວຂອງ ສປປ ລາວ, 2015) ທີ່ກະແຈກກະຈາຍໃນ ທົ່ວແຂວງ, ເຊິ່ງແຫຼ່ງທ່ຽວເຫຼົ່ານັ້ນບາງແຫ່ງແມ່ນໄດ້ຮັບການ ຂຶ້ນທະບຽນເປັນມໍລະດົກແຫ່ງຊາດ, ມໍລະດົກລະດັບ ແຂວງ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການພັດທະ ນາ, ໃຫ້ເປັນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ສາ ມາດຮອງຮັບໃຫ້ແກ່ນັກທ່ອງທ່ຽວ, ອີກຢ່າງພື້ນຖານໂຄງ ລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຍັງບໍ່ສາມາດຮອງຮັບ ແລະ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາເທົ່າທີ່ຄວນ ເຊິ່ງເປັນສາເຫດ ໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວໃນ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມ ແລະ ບໍ່ຂະຫຍາຍຕົວເທົ່າທີ່ຄວນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ການທີ່ຈະພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວໃດໜຶ່ງ ນັ້ນ ຕ້ອງພິຈາລະນາຈາກຫຼາຍປັດໄຈເຊັ່ນ: ປັດໄຈຈູງໃຈ ຂອງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ປັດໄຈທີ່ເກື້ອກູນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ , ປັດໄຈສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ສະບາຍ, ປັດໄຈດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ແລະ ການວິເຄາະທ່າອ່ຽງຄວາມຕ້ອງການຂອງ ຕະຫຼາດປຽບທຽບກັບຄູ່ແຂ່ງ (ຄຳຍິນ ສານຍາວິງ, 2010).

ສະນັ້ນ, ຈຸດປະສົງຂອງການຄົ້ນຄ້ວາໃນຄັ້ງນີ້ ແມ່ນ ເພື່ອວິເຄາະປະເມີນເຖິງຄວາມພໍໃຈຈ່າຍ ຂອງປະຊາຊົນໃນ ເຂດຕົວເມືອງ ໄກສອນພົມວິຫານ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ຕໍ່ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວບຶງວະ ໃຫ້ກາຍເປັນແຫຼ່ງ ທ່ອງທ່ຽວຄົບວົງຈອນ ໂດຍການນຳໃຊ້ວິທີສົມມຸດເຫດ ການ (Contingent Valuation Method: CVM).

ໂດຍມີສົມໝຸດຖານໃນການວິໄຈວ່າ: ປັດໄຈດ້ານ ເພດ, ອາຍຸ, ລະດັບການສຶກສາ, ສະຖານະພາບ, ລະດັບ ການສຶກສາ, ອາຊີບ, ລາຍໄດ້ຄົວເຮືອນ, ຈຳນວນສະມາຊິກ ຄົວເຮືອນທີ່ຫາເງິນໄດ້ ແລະ ໄລຍະຫ່າງຈາກແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ຫາຄົວເຮືອນ ຂອງປະຊາຊົນແມ່ນມີຜົນຕໍ່ຄວາມເຕັມໃຈ ຈ່າຍໃນການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວບຶງວະ.

2. ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການ

2.1 ການສຸມຕົວຢ່າງ

ກຸ່ມຕົວຢ່າງທັງໝົດທີ່ໃຊ້ໃນການເກັບຂໍ້ມູນທັງໝົດ 400 ຕົວຢ່າງ ທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງຄົວເຮືອນຂອງປະຊາຊົນ ພາຍໃນ ນະຄອນໄກສອນພົມວິຫານ ແຂວງ ສະຫວັນນະ ເຂດ ໂດຍການສຸ່ມເກັບຂໍ້ມູນແບບບັງເອີນ ໂດຍການໃຊ້ ແບບສອບຖາມເປັນເຄື່ອງມືໃນການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ, ເມື່ອເກັບຂໍ້ມູນໄດ້ຕາມຈຳນວນທີ່ຕ້ອງການແລ້ວນຳມາຂໍ້ມູນ ມາຈັດລຽງ ແລະ ຄຶຂໍ້ມູນໃສ່ຮ່າງທີ່ສ້າງໄວ້ໃນໂປຼແກຣມ

ສໍາເລັດຮູບ (Excel) ແລ້ວທາງການວິເຄາະຜ່ານໂປຼແກຼມສໍາເລັດຮູບ STATA version 11 ອີກຂັ້ນຕອນໜຶ່ງ.

2.2 ການວິເຄາະຫາມູນຄ່າຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍ

ການວິເຄາະຫາມູນຄ່າຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍຂອງປະຊາຊົນທີ່ມີຕໍ່ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວບຶງວະ ນີ້ ແມ່ນໃຊ້ແບບສອບຖາມແບບປາຍເປີດ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ຕອບຕາມໃຈວ່າ ສາມາດຈ່າຍໄດ້ນ້ອຍ-ຫຼາຍທໍ່ໃດ ແລ້ວນໍາມາວິເຄາະຊອງຫາຄ່າສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ ຄ່າສະເລ່ຍ (ຕາຕະລາງ 3.1 ແລະ 3.2).

2.3 ການວິເຄາະຫາປັດໄຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍ

ໃນການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາຄັ້ງນີ້ແມ່ນນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນປະ

- ສົມຜົນເສັ້ນຊື່: $WTP = f(\text{gen, age, edu, job, sta, hh, fcom, fern, dist})$

- ແບບຈຳລອງ: $WTP = \beta_0 + \beta_i X_i + \varepsilon_i$ (Davison, R, And MacKinnon, J.G.2004)

$$\ln(WTP) = \beta_0 + \beta_1 \text{gen} + \beta_2 \text{age} + \beta_3 \text{edu} + \beta_4 \text{job} + \beta_5 \text{sta} + \beta_6 \text{hh} + \beta_7 \ln(\text{fcom}) + \beta_8 \text{fern} + \beta_9 \text{dist} + \varepsilon_i$$

β_0 = ຄ່າຄົງທີ່; β_i = ຄ່າສໍາປະສິດຂອງຕົວປ່ຽນ

X_i = ຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະ

ε_i = ຄ່າຄິດເຄື່ອນຕາຕະລາງທີ 2.1 ອະທິບາຍຕົວປ່ຽນ

ຕົວປ່ຽນ	ນິຍາມຕົວປ່ຽນ (Definitions)	ຫົວໜ່ວຍ	ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຕົວປ່ຽນ
ຕົວປ່ຽນຕາມ (Dependent Variable)			
WTP	ຄວາມພໍໃຈຈ່າຍຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວບຶງວະ (ຫົວໜ່ວຍ ກີບ)		
ຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະ (Independent Variable)			
gen	ເພດຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ	1= ຊາຍ ແລະ 0 = ອື່ນໆ	ທອງສາ (2017)
age	ອາຍຸຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ	ປີ	ທອງສາ (2017)
edu	ລະດັບການສຶກສາຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ	ປີ	ເຢຍຣັງ (2016)
job	ອາຊີບຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ	1= ພະນັກງານລັດ ແລະ 0 = ອື່ນໆ	Kyophilavong and Bennett (2011)
sta	ສະຖານະພາບຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ	1=ໂສດ ແລະ 0 = ອື່ນໆ	Kyophilavong and Bennett (2011)
hh	ຈຳນວນສະມາຊິກຄົວເຮືອນ	ຄົນ	Kyophilavong and Bennett (2011)
fcom	ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນ	ກີບ/ເດືອນ	ທອງສາ (2017)
fern	ຈຳນວນສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຫາເງິນໄດ້	ຄົນ	ທອງສາ (2017)
dist	ໄລຍະທາງແຕ່ເຮືອນຫາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ	Km	ຕາລີ (2016) ແລະ Christian Nwofoke (2017)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຈາກຜູ້ຄົນຄ້ວາ 2019

ຖືມພູມເປັນຫຼັກ ໂດຍການສ້າງແບບສອບຖາມແບບປາຍປິດ ແລະ ປາຍເປີດເພື່ອສອບຖາມຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍຂອງປະຊາຊົນ ແລ້ວນໍາຂໍ້ມູນມາວິເຄາະ ດ້ວຍໂປຼແກຼມສໍາເລັດຮູບ STATA version 11, ໂດຍນໍາໃຊ້ແບບຈຳລອງ ໃນຮູບສົມຜົນທົດຖອຍ (Multiple Regression Model and Analysis) ແລ້ວນໍາປະມານຄ່າສໍາປະສິດກໍາລັງສອງໜ້ອຍສຸດ (Ordinary Least Squared – OLS) ເພື່ອຊອກຫາຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະກັບຕົວປ່ຽນຕາມ, ເຊິ່ງປະກອບມີສົມຜົນເສັ້ນຊື່ ແລະ ແບບຈຳລອງທາງເສດຖາມິດັດຊີ:

ການນິດເອົາຄ່າຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິແມ່ນ *ມີລະດັບຄວາມສໍາຄັນ 10% = 0.1 ; **ມີລະດັບຄວາມສໍາຄັນ 5% = 0.05; ***ມີລະດັບຄວາມສໍາຄັນ 1% = 0.01 ແລະ ns ບໍ່ມີຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ.

3. ຜົນໄດ້ຮັບ

3.1 ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວບຶງວະ

ຈາກການສຶກສາ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນຈາກການເກັບຈາກກຸ່ມຕົວຢ່າງທັງໝົດ 400 ກຸ່ມຕົວຢ່າງເຫັນວ່າ ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍມີທັງ 5,000 ກີບ, 10,000 ກີບ, 15,000 ກີບ, 20,000 ກີບ, 30,000 ກີບ, 40,000 ກີບ, 50,000 ກີບ, 60,000, 100,000 ກີບ, ສ່ວນຫຼາຍປະຊາຊົນມີຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍໃນລະດັບ 20,000 ກີບ ກວມເອົາ 33.75%, ຮອງລົງມາແມ່ນ ມີຄວາມພໍໃຈຈ່າຍ 50,000 ກີບ ກວມເອົາ 28.50%, ຮອງລົງມາອີກແມ່ນພໍໃຈຈ່າຍໃນລະດັບ 10,000 ກວມເອົາ 15.75%, 40,000 ກີບ 8.75%, ສ່ວນລາຍລະອຽດແມ່ນໃນຕາຕະລາງ 2 ລຸ່ມນີ້.

ສາເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍຢູ່ໃນລະດັບ 20,000 ກີບ ອາດເປັນຍ້ອນລາຍຮັບ ຫຼື ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນຄອບຄົວຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມຍັງຕໍ່າຈຶ່ງເປັນສາເຫດໃຫ້ເກີດຄວາມພໍໃຈຈ່າຍໃນລະດັບນີ້ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນຫຼາຍ ແລະ ອີກເຫດຜົນໜຶ່ງທີ່ມີຜູ້ບໍ່ພໍໃຈຈ່າຍຫຼື ຈ່າຍນ້ອຍໃນ 4.75% ນັ້ນ, ມາຈາກການບໍ່ມີເງິນພຽງພໍໃນການສະໜັບສະໜູນໂຄງການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ມີຄວາມເຫັນວ່າລັດຄວນເປັນຜູ້ຈ່າຍ, ຄວນເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດເປັນຜູ້ຈ່າຍ ແລະ ອີກສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ຄວາມເປັນວ່າ ບໍ່ເຊື່ອວ່າເງິນທີ່ຈະຈ່າຍໄປນັ້ນຈະໄດ້ໃຊ້ເຂົ້າໃນການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວບຶງວະ.

ຕາຕະລາງ 3.1 ຂໍ້ມູນດ້ານມູນຄ່າການສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວບຶງວະ

ລ/ດ	ຈໍານວນເງິນ (ກີບ)	ຈໍານວນ (ຕົວຢ່າງ)	ສ່ວນຮ້ອຍ (%)
1	5,000	19	4.75
2	10,000	63	15.75
3	15,000	2	0.50
4	20,000	135	33.75
5	30,000	23	5.75
6	40,000	35	8.75
7	50,000	114	28.50
8	60,000	1	0.25

9	100,000	8	2.00
ລວມ		400	100

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຈາກການເກັບກໍາຂໍ້ມູນດ້ວຍແບບສອບຖາມ, 2019.

ຈາກຜົນການສຶກສາໃນຕາຕະລາງ 3 ເຫັນວ່າ ລະດັບຄວາມພໍໃຈຈ່າຍຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງທັງໝົດມີຄ່າສະເລ່ຍ 30,263.5 ກີບ/ເດືອນ/ຄົວເຮືອນ ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າປະຊາຊົນໃນ ນະຄອນໄກສອນພົມວິຫານ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ມີຄວາມພໍໃຈຈ່າຍເທົ່າ (30,263.5 x 125,622 = 3,801,761,397 ກີບ/ເດືອນ) ຖ້າຫາກ 1 ປີ ກໍ່ຈະມີມູນຄ່າເທົ່າກັບ (3,801,761,397 x 12 = 45,621,136,764 ກີບ/ປີ) ຖ້າສົມມຸດວ່າ ໂຄງການນີ້ມີເວລາໃນການພັດທະນາ 10 ປີ ມູນຄ່າກໍ່ຈະເທົ່າກັບ (45,621,136,764 x 10 ປີ = 456,211,367,640 ກີບ/10 ປີ).

3.2 ປັດໄຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍໃນການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວບຶງວະ

3.2.1 ຄ່າສະເລ່ຍ, ຄ່າຜັນປ່ຽນ, ຄ່າຕໍ່າສຸດ ແລະ ສູງສຸດຂອງບັນດາຕົວປ່ຽນ

ຈາກການສຶກສາ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນເຫັນວ່າ ຄວາມພໍໃຈຈ່າຍໂດຍສະເລ່ຍຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງເທົ່າກັບ 30,262.5 ກີບ/ເດືອນຕໍ່ຄົນ, ຄ່າຜັນປ່ຽນເທົ່າກັບ 18,744.94, ຄວາມພໍໃຈຈ່າຍຕໍ່າສຸດ 5,000 ກີບ ແລະ ມີຄວາມພໍໃຈຈ່າຍສູງສຸດແມ່ນ 100,000 ກີບ, ອາຍຸສະເລ່ຍ: 39.88 ປີ, ຄ່າຜັນປ່ຽນ 7.66, ອາຍຸຕໍ່າສຸດ 22 ປີ ແລະ ມີອາຍຸສູງສຸດ 60 ປີ, ລະດັບການສຶກສາສະເລ່ຍ 14.543 ປີ (ມັດທະຍົມປາຍ), ຄ່າຜັນປ່ຽນ 3.80, ລະດັບການສຶກສາຕໍ່າສຸດ: 0 (ບໍ່ໄດ້ຮຽນໜັງສື), ລະດັບສູງສຸດ 19 ປີ (ປະລິນຍາໂທ), ມີລາຍໄດ້ສະເລ່ຍ: 1,876,050 ກີບ/ເດືອນ/ຄົນ, ຄ່າຜັນປ່ຽນ 556,040.2 ລາຍໄດ້ຕໍ່າສຸດ 200,000/ເດືອນ ແລະ ມີລາຍໄດ້ສູງສຸດ 3,500,000 ກີບ/ເດືອນ, ຈໍານວນສະມາຊິກໃນຄົວເຮືອນສະເລ່ຍ 5.365 ຄົນ, ຄ່າຜັນປ່ຽນ 1.60, ຕໍ່າສຸດ 2 ຄົນ ແລະ ສູງສຸດ 10 ຄົນ, ຈໍານວນສະມາຊິກໃນຄົວເຮືອນທີ່ສາມາດຫາເງິນໄດ້ສະເລ່ຍ: 2.79 ຄົນ, ຄ່າຜັນປ່ຽນ 1.59, ຕໍ່າສຸດ 1 ຄົນ, ສູງສຸດ 15 ຄົນ, ມີລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນສະເລ່ຍ 3,572,708 ກີບ/ເດືອນ/ຄົວເຮືອນ, ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນຕໍ່າສຸດ 1,000,000 ກີບ ແລະ ມີລາຍໄດ້ຂອງຄົວ

ເຮືອນສູງສຸດ 20,000,000 ກີບ/ເດືອນ, ໄລຍະຫ່າງຂອງ ຄຳຜັນປ່ຽນ 4.09, ໄລຍະຫ່າງຕ່ຳສຸດ 1 km, ໄລຍະຫ່າງສູງ
ເຮືອນຫາແຫ່ງທ່ອງທ່ຽວມີຄວາມຫ່າງສະເລ່ຍ: 5.43 km, ສຸດ 20 km, ລາຍລະອຽນອື່ນໆດັ່ງຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້:
ຕາຕະລາງ 3.2 ສະແດງຂໍ້ມູນດ້ານຄ່າສະເລ່ຍ, ຄຳຜັນປ່ຽນ, ຄຳຕ່ຳສຸດ ແລະ ສູງສຸດຂອງບັນດາຕົວປ່ຽນ

ຕົວປ່ຽນ	ຈ/ນຕົວຢ່າງ	ຄ່າສະເລ່ຍ	ຄຳຜັນປ່ຽນ	ຄຳຕ່ຳສຸດ	ຄຳສູງສຸດ
ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍ	400	30,262.5	0.86	5,000	100,000
ອາຍຸ	400	39.88	7.66	22	60
ລະດັບການສຶກສາ	400	13.54	3.80	0	19
ຈຳນວນສະມາຊິກຄົວເຮືອນ	400	5.21	1.06	2	10
ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນ	400	3,572,708	0.38	1,000,000	20,000,000
ຈ/ນຜູ້ທີ່ທາເງິນໄດ້ໃນຄົວເຮືອນ	400	2.79	1.59	1	15
ໄລຍະຫ່າງ	400	5.43	4.09	1	20

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຈາກການເກັບກຳຂໍ້ມູນດ້ວຍແບບສອບຖາມ, 2019.

3.2.2 ການພົວພັນຕົວປ່ຽນໃນແບບຈຳ ລອງຕໍ່ກັບ

ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍ

ກ່ອນທີ່ເຮົາຈະໄປທົດສອບການພົວພັນຂອງຕົວປ່ຽນໃນ
ແບບຈຳລອງຕໍ່ກັບຄວາມພໍໃຈຈ່າຍດ້ວຍວິທີກຳລັງສອງນ້ອຍສຸດ
(OLS) ນັ້ນ ເຮົາຕ້ອງໄດ້ກວດສອບບັນຫາຄຳຜັນປ່ຽນ ຂອງຄ່າ
ຄາດເຄື່ອນບໍ່ຄົງທີ່ (Heteroscedasticity) ເສຍກ່ອນເພື່ອ
ເບິ່ງວ່າຄຳຜັນປ່ຽນຂອງຄ່າຄາດເຄື່ອນວ່າຄົງທີ່ ຫຼື ບໍ່ ໂດຍນຳ
ໃຊ້ວິທີ Breusch-Pagan/Cook-Weisberg test for
heteroscedasticity (Hetttest) ຈາກຜົນການທົດສອບ
ເຫັນວ່າຂໍ້ມູນຊຸດນີ້ມີບັນຫາ. ດັ່ງນັ້ນ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄຳຜັນ
ປ່ຽນຂອງຄ່າຄາດເຄື່ອນຄົງທີ່ໃນລະດັບທີ່ແນ່ນອນນັ້ນ ເຮົາ
ນຳໃຊ້ວິທີແກ້ໄຂບັນຫາດ້ວຍວິທີ Robust Standard
Error ເຂົ້າຊ່ວຍ ເຊິ່ງຜົນການຄາດປະມານຈາກກຸ່ມຕົວຢ່າງ
ນັ້ນເຫັນວ່າ $n = 400$, $F(9, 390) = 58.92$ ແລະ $\text{Prob} > F = 0.0000$ ສະແດງວ່າສົມຜົນທີ່ໄດ້ຈາກການຄາດ
ປະມານນີ້ໃຊ້ໄດ້ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນທາງສະຖິຕິ
ເທົ່າກັບ 99%.

ຄ່າ $R\text{-squared} = 0.6249$ ໝາຍຄວາມວ່າ ຕົວ
ປ່ຽນອິດສະຫຼະທັງໝົດໃນສົມຜົນ ຫຼື ໃນແບບຈຳລອງນີ້
ສາມາດອະທິບາຍຕົວປ່ຽນຕາມໄດ້ 62.49% (OLS).

ຈາກການຄາດປະມານ OLS ສຳລັບຕົວປ່ຽນອິດ
ສະຫຼະແຕ່ລະຕົວທີ່ມີຜົນຕໍ່ຄວາມພໍໃຈຈ່າຍ ໂດຍອະທິ

ບາຍການພົວພັນກັບຕົວປ່ຽນຕາມໄດ້ດັ່ງນີ້:

- ສະຖານະພາບ (sta) ແມ່ນເປັນໄປຕາມສົມມຸດ
ຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້ ຄືມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງດຽວກັບ
ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍ ແລະ ຜ່ານການທົດສອບທາງສະຖິຕິ
ດ້ວຍລະດັບຄວາມສຳຄັນ 3% ຫຼື ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອ
ໝັ້ນ 97%, ໝາຍຄວາມວ່າສະຖານະພາບຂອງຜູ້ຕອບ
ແບບສອບຖາມແມ່ນມີຜົນຕໍ່ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍ ໂດຍ
ສະເພາະຜູ້ທີ່ມີສະຖານະພາບໂສດແມ່ນຈະມີຄວາມເຕັມໃຈ
ຈ່າຍເພີ່ມຂຶ້ນ 0.453 ກີບ/ເດືອນ ເຊິ່ງຜົນການສຶກສານີ້ກົງ
ກັບບົດວິໄຈຂອງ ທອງສາ ຕຸ່ນມະນີສອນ, 2017.

- ຈຳນວນສະມາຊິກຄົວເຮືອນ (House hold)
ແມ່ນເປັນໄປຕາມສົມມຸດຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້ ແຕ່ມີການພົວພັນ
ໄປໃນທິດທາງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍ ແລະ
ຈາກຜົນການທົດສອບ ຫຼື ວິເຄາະທາງສະຖິຕິພົບວ່າມີ
ລະດັບຄວາມສຳຄັນ 3% ຫຼື ຜ່ານດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອ
ໝັ້ນ 97% ໝາຍຄວາມວ່າ ຖ້າຈຳນວນສະມາຊິກໃນຄົວ
ເຮືອນເພີ່ມຂຶ້ນຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍຂອງປະຊາຊົນ ຫຼື ຄົວ
ເຮືອນຈະສະໜັບສະໜູນໂຄງການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງ
ທ່ຽວບຶງວະຫຼຸດລົງ 0.051 ກີບ/ເດືອນ ເຊິ່ງຜົນການສຶກສານີ້
ກົງກັບບົດວິໄຈຂອງ ທອງສາ ຕຸ່ນມະນີສອນ, 2017.

- ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນ (Ln Fcom) ແມ່ນເປັນໄປ
ຕາມສົມມຸດຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້ ຄືມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງ
ດຽວກັນກັບຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍ ແລະ ຜ່ານການທົດສອບ

ທາງສະຖິຕິດ້ວຍລະດັບຄວາມສໍາຄັນ 1% ຫຼື ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 99%, ໝາຍຄວາມວ່າລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນມີຜົນຕໍ່ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວບຶງວະ ຖ້າກໍານົດໃຫ້ປັດໄຈອື່ນໆທີ່ສາມາດອະທິບາຍວ່າ: ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນຕໍ່ເດືອນເພີ່ມຂຶ້ນ 1% ຈະສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍຂອງປະຊາຊົນນະຄອນໄກສອນເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 1.133 ກີບ/ເດືອນຕໍ່ຄົວເຮືອນ, ເຊິ່ງເຫດຜົນອາດເນື່ອງມາຈາກວ່າ ເມື່ອປະຊາຊົນຫາກມີລາຍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ມີລາຍໄດ້ສູງກໍຈະເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຍາກຊ່ວຍໃນການສະໜັບສະໜູນໂຄງການໃນການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວບຶງວະ, ເຊິ່ງຜົນການສຶກສານີ້ສອດຄ່ອງກັບຜົນການວິໄຈຂອງຫຼາຍໆທ່ານ ເຊັ່ນ: (ທອງສາ ຕຸ່ນມະນີສອນ, 2017;; Nichapa Tansakul, 2013; ຕາລີ ພູມານິວົງ, 2016).

- ໄລຍະທາງລະຫວ່າງ ເຮືອນ (dist) ຫາ ສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນເປັນໄປຕາມສົມມຸດຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້ ແຕ່ມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍ ຫຼື ມີຜົນຕໍ່ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍໃນທາງກົງກັນ ຂ້າມກັນ ແລະ ຈາກຜົນການທົດສອບ ຫຼື ວິເຄາະທາງສະຖິຕິພົບວ່າມີລະດັບຄວາມສໍາຄັນ 1% ຫຼື ຜ່ານດ້ວຍລະດັບຄວາມເຊື່ອ

ຕາຕະລາງ 3.3 ສະແດງຂໍ້ມູນດ້ານປັດໄຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ຄວາມພໍໃຈຈ່າຍ

ຕົວປ່ຽນຕາມ (Dependent)	ຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະ (Independent)	Robust		
		ຄ່າສໍາປະສິດ (Coef)	ຄ່າຄາດເຄື່ອນ (Std. Error)	ຄ່າກະຕວງ (Prob)
ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍ (WTP)	ເພດ (gen)	-0.017 ^{ns}	0.058	0.771
	ອາຍຸ (age)	-0.005 ^{ns}	0.004	0.233
	ລະດັບການສຶກສາ (edu)	0.005 ^{ns}	0.007	0.524
	ອາຊີບ (job)	-0.019 ^{ns}	0.064	0.766
	ສະຖານະພາບ (sta)	0.453 ^{**}	0.201	0.025
	ຈ/ນສະມາຊິກຄົວເຮືອນ (hh)	-0.051 ^{**}	0.024	0.034
	ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນ (Fcome)	1.133 ^{***}	0.125	0.000
	ຈ/ນສະມາຊິກທີ່ຫາເງິນໄດ້ (fern)	0.004 ^{ns}	0.016	0.806
	ໄລຍະທາງ (dist)	-0.078 ^{***}	0.010	0.000
	ຄໍາຄຶງທີ່ (cons)	-6.535 ^{***}	1.941	0.001
n = 400 ,F(9, 390) = 58.92 , Prob > F= 0.0000, R-squared = 0.6249				
ໝາຍເຫດ: * ມີລະດັບຄວາມສໍາຄັນ 10%; **ມີລະດັບຄວາມສໍາຄັນ 5%; ***ມີລະດັບຄວາມສໍາຄັນ 1% ແລະ ns ບໍ່ມີຄວາມສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ.				

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຈາກການເກັບກໍາຂໍ້ມູນດ້ວຍແບບສອບຖາມ, 2019

ໝັ້ນ 99% ໝາຍຄວາມວ່າໄລຍະທາງຈາກຄົວເຮືອນຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມທ່າງຈາກແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວບຶງວະຫຼາຍທີ່ໃດຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມພໍໃຈຈ່າຍໃນການສະໜັບສະໜູນໂຄງການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ຫຼຸດລົງ 0.078 ກີບ/ເດືອນ. ຜົນການວິໄຈນີ້ກົງກັບບົດວິໄຈຂອງ (ຕາລີ ພູມານິວົງ, 2016; Nwofoke al et., 2017).

- ລະດັບການສຶກສາ ແລະ ຈໍານວນຜູ້ທີ່ຫາເງິນໄດ້ໃນຄົວເຮືອນ ແມ່ນເປັນໄປຕາມສົມມຸດຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້ ແລະ ມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງດຽວກັນແຕ່ຜົນການທົດສອບທາງສະຖິຕິບໍ່ຜ່ານໝາຍຄວາມວ່າ ລະດັບການສຶກສາ ແລະ ຈໍານວນຜູ້ທີ່ຫາເງິນໄດ້ໃນຄົວເຮືອນແມ່ນບໍ່ມີຜົນຕໍ່ກັບຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍ, ສ່ວນຕົວປ່ຽນອິດສະຫຼະ ເພດ, ອາຍຸ ແລະ ອາຊີບແມ່ນບໍ່ເປັນໄປຕາມສົມມຸດຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້ ແລະ ມີການພົວພັນກັບຄວາມພໍໃຈຈ່າຍໄປໃນທາງກົງກັນຂ້າມກັນ ແລະ ຜົນການທົດສອບທາງສະຖິຕິແມ່ນບໍ່ຜ່ານ ຫຼື nonsignificant ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ມີຜົນຕໍ່ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍ ສໍາລັບລາຍລະອຽດຕ່າງໆແມ່ນສະແດງໃນຕາຕະລາງ 4 ລຸ່ມນີ້:

4. ວິພາກຜົນ

ປະຊາຊົນນະຄອນໄກສອນພົມວິຫານ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ແມ່ນມີຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍຕໍ່ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວບຶງວະທີ່ມີລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນເຊິ່ງມີມູນຄ່າຕັ້ງແຕ່ 2,000 ກີບ ຂຶ້ນໄປຫາ 100,000 ກີບ, ມີຄ່າສະເລ່ຍ 30,262.5 ກີບ ແລະ ປັດໄຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວບຶງວະແມ່ນປະກອບມີ ສະຖານະພາບຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ, ຈຳນວນສະມາຊິກໃນຄົວເຮືອນ, ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນ ແລະ ໄລຍະທາງຈາກເຮືອນຫາສະຖານທີ່ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ເຊິ່ງການສຶກສາອື່ນອີກແມ່ນມີຜົນ ແລະ ຄ້າຍຄືກັນເຊັ່ນ: ທອງສາ ຕຸ່ນມະນີສອນ (2017) ພົບວ່າ ຄ່າສະເລ່ຍຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍຂອງປະຊາຊົນ ຫຼື ກຸ່ມຕົວຢ່າງເທົ່າກັບ 6,456.41 ກີບ ແລະ ປັດໄຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍໃນການອະນຸ ລັກພູຫີນໜາມໜ່ປະກອບມີ: ສະຖານະພາບ, ຂະໜາດຂອງຄົວເຮືອນ ແລະ ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນ, Nichapa Tansakul (2013) ພົບວ່າ ຄ່າສະເລ່ຍຂອງຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍເທົ່າກັບ 55,977 ກີບ, ປັດໄຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍຕໍ່ການປັບປຸງພັດທະນາຄຸນນະພາບການບໍລິການຫ້ອງສະໝຸດແມ່ນມີ: ລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນ, ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນ, ຈຳນວນລູກ ແລະ ປັດໄຈທາງດ້ານການສຶກສາ, Nwofoke et al., (2017) ພົບວ່າ 95% ຫຼື 152 ຄົວເຮືອນທີ່ເຕັມໃຈຈ່າຍຕໍ່ການປັບປຸງຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ. ສ່ວນປັດໄຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍມີ: ຂະໜາດຂອງຄົວເຮືອນ ແລະ ໄລຍະທ່າງຂອງເຮືອນ, Kyophilavong al et., (2011) ພົບວ່າ ຄ່າສະເລ່ຍຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍຂອງປະ ຊາຊົນຕໍ່ການອະນາໄມຂີ້ຝຸ່ນໃນທາງຫຼວງເທົ່າກັບ 7,069 ກີບ ແລະ ປັດໄຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍມີ: ລາຍໄດ້ສະເລ່ຍຕໍ່ເດືອນ, ລະດັບການສຶກສາ ແລະ ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນ, ຕາລີ ພູມານີວົງ (2016) ພົບວ່າ ມູນຄ່າຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍຄ່າບໍລິການຂີ້ເຫຍື້ອສະເລ່ຍ 6,000 ກີບ ແລະ ປັດໄຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍປະກອບມີ: ລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນ, ຂະໜາດຂອງຄົວເຮືອນ, ໄລຍະທາງແຕ່ເຮືອນຫາທາງໃຫຍ່ ແລະ ລະດັບການສຶກສາ.

5. ສະຫຼຸບ

ຈາກຜົນການສຶກສາ ເຫັນວ່າຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມແມ່ນມີເພດຊາຍຫຼາຍກວ່າເພດຍິງ ເຊິ່ງເພດຊາຍມີຈຳນວນ 225 ຄົນ ກວມເອົາ 56.25%, ສ່ວນເພດຊາຍມີຈຳນວນ 175 ຄົນ ກວມເອົາ 43.75%, ມີສະຖານະພາບທີ່ແຕ່ງງານແລ້ວກວມເອົາອັດຕາສ່ວນຫຼາຍກວ່າສະຖານະພາບທີ່ໂສດເຊິ່ງຜູ້ທີ່ມີສະຖານະພາບທີ່ແຕ່ງງານແລ້ວມີຈຳນວນ 356 ຄົນ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 89%, ສະຖານະພາບໂສດມີຈຳນວນ 44 ຄົນ, ກວມເອົາ 11%, ມີສະຖານະເປັນລູກກວມເອົາອັດຕາສ່ວນຫຼາຍກວ່າສະຖານະອື່ນໆ ເຊິ່ງມີຈຳນວນ 143 ຄົນກວມເອົາ 35.75%, ຮອງລົງມາແມ່ນມີສະຖານະເປັນຄູ່ສົມລົດມີຈຳນວນ 134 ຄົນ, ກວມເອົາ 33.50%, ມີອາຊີບຄ້າຂາຍ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນທີ່ຫຼາຍກວ່າອາຊີບອື່ນໆ ເຊິ່ງມີຈຳນວນ 110 ຄົນກວມເອົາ 27.50% ຮອງລົງມາແມ່ນມີອາຊີບເປັນພະນັກງານລັດມີຈຳນວນ 92 ຄົນ ກວມເອົາ 23%, ມີອາຊີບເປັນພະນັກງານເອກະຊົນມີຈຳນວນ 66 ຄົນ ກວມເອົາ 16.50%, ມີລະດັບການສຶກສາ ຈົບປະລິນຍາຕຣີ ກວມອັດຕາສ່ວນຫຼາຍ ມີຈຳນວນ 161 ຄົນ ກວມເອົາ 40.25% ຂອງຈຳນວນກຸ່ມຕົວຢ່າງທັງໝົດ, ຮອງລົງມາແມ່ນມີລະດັບການສຶກສາຈົບມັດທະຍົມຕອນປາຍມີຈຳນວນ 82 ຄົນ, ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 20.50% ແລະ ຮອງລົງມາຕໍ່ມາແມ່ນມີລະດັບການສຶກສາຈົບວິຊາຊີບ 78 ຄົນກວມເອົາ 19.50% ໃນນັ້ນມີຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮຽນໜັງສື ຈຳນວນ 10 ຄົນ, ກວມເອົາ 2.50%, ຈາກການສຶກສາ ແລະ ວິເຄາະວິໄຈກ່ຽວກັບຄວາມພໍໃຈຈ່າຍແມ່ນສະເລ່ຍ 30,263.5 ກີບ/ເດືອນ/ຄົວເຮືອນ ແລະ ເຫັນວ່າ ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍມີທັງ 5,000 ກີບ, 10,000 ກີບ, 15,000 ກີບ, 20,000 ກີບ, 30,000 ກີບ, 40,000 ກີບ, 50,000 ກີບ, 60,000 ກີບ, 100,000 ກີບ, ສ່ວນຫຼາຍປະຊາຊົນມີຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍໃນລະດັບ 20,000 ກີບ ກວມເອົາ 33.75%, ຮອງລົງມາແມ່ນ ມີຄວາມພໍໃຈຈ່າຍ 50,000 ກີບ ກວມເອົາ 28.50%, ຮອງລົງມາອີກແມ່ນພໍໃຈຈ່າຍໃນລະດັບ 10,000 ກວມເອົາ 15.75%, 40.000 ກີບ 8.75%.

ສ່ວນປັດໄຈທີ່ມີຜົນ ຫຼື ຕົວກຳນົດຄວາມພໍໃຈຈ່າຍແມ່ນ ຕົວປ່ຽນລາຍໄດ້ຂອງຄົວເຮືອນ, ສະຖາ ນະພາບຂອງຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມ ທີ່ມີການພົວພັນໄປໃນທິດທາງດຽວກັນ ແລະ ເປັນໄປຕາມສົມມຸດຕາການທີ່ຕັ້ງໄວ້ ແລະ

ຜ່ານການທົດສອບທາງສະຖິຕິໃນລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 99% ແລະ 97% ຕາມລຳດັບ, ສ່ວນ ໄລຍະທາງ ຫຼື ຄວາມຫ່າງຂອງຄົວເຮືອນຫາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂະໜາດຂອງຄົວເຮືອນນັ້ນ ແມ່ນເປັນໄປຕາມສົມມຸດຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້ເຊັ່ນກັນ ແຕ່ທິດທາງການພົວພັນກັນກັບຄວາມພໍໃຈຈ່າຍ ໂດຍຜ່ານການທົດສອບໃນລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ 99% ແລະ 97% ສ່ວນຕົວປ່ຽນອື່ນແມ່ນບໍ່ມີຜົນ ແລະ ຜົນການທົດສອບທາງສະຖິຕິບໍ່ຜ່ານ ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ມີຜົນທາງສະຖິຕິ.

- ຈາກການປະເມີນຂອງບົດວິໄຈນີ້ເຫັນວ່າປະຊາຊົນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ສະໜັບສະໜູນໂຄງການພັດທະນານີ້.

- ຖ້າຫາກມີການພັດທະນາຈຶ່ງໃນອະນາຄົດຄວນມີການພັດທະນາຮ່ວມກັນກັບຊຸມຊົນ ໂດຍສະເພາະທ້ອງຖິ່ນໃນແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ.

- ຫາກທ່ານໃດສົນໃຈໃນການສຶກສາຕໍ່ແມ່ນແນະນຳໃນການສຶກສາວິໄຈກ່ຽວກັບປະເມີນຜົນຕອບແທນທາງການທ່ອງທ່ຽວ ຫຼື ປະເມີນຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການສ້າງກິດຈະກຳທາງການທ່ອງທ່ຽວ ຈະເປັນການດີ.

6. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ພວກຂ້າພະເຈົ້າໃນນາມ ຜູ້ຄົນຄວ້າວິໄຈຂໍປະຕິ ຍານຕົນວ່າ ຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ນຳມາປະກອບໃສ່ບົດຄົ້ນຄວ້າທາງວິຊາການດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມຂັດແຍ່ງທາງຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເອື້ອຜົນປະໂຫຍດໃດໆກັບພາກສ່ວນໃດພາກສ່ວນໜຶ່ງ, ຫາກກໍລະນີມີການລະເມີດໃນຮູບການໃດໜຶ່ງ ພວກຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຍິນດີທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນໃນທຶມຄົ້ນຄວ້າທາງວິຊາການນີ້.

7. ຄຳຂອບໃຈ

ບົດຄົ້ນຄວ້າທາງວິຊາການນີ້ສຳເລັດລົງໄດ້ ແມ່ນຍ້ອນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນທຶນຈາກ ມະຫາວິທະຍາໄລສະຫວັນນະເຂດ ງົບປະມານຂອງລັດ ປີ 2018. ດັ່ງນັ້ນ, ທາງທີມງານຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ ແລະ ຂອບໃຈມາຍັງ ມະຫາວິທະຍາໄລສະຫວັນນະເຂດ ທີ່ເຮັດໃຫ້ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈໃນຄັ້ງນີ້ສຳເລັດໄປໄດ້ດ້ວຍດີ.

8. ເອກະສານອ້າງອີງ

ກິດຕິພົງ ແຍ້ມຜະກາ. (2011). ຄວາມເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍຂອງການໃຫ້ບໍລິການຖານຂໍ້ມູນອອນລາຍ ຄະນະເສດຖະສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລທຳມະສາດ.

ຕຸ່ນມະນີສອນ, ທ. (2017). ການປະເມີນຄວາມພໍໃຈຈ່າຍຂອງປະຊາຊົນຢູ່ໃນເຂດຕົວເມືອງ ແຂວງຄຳມ່ວນ ຕໍ່ການອະນຸລັກປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຫີນໜາມໜໍ່ ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີສົມມຸດເຫດການ ຄະນະເສດຖະສາດ ແລະ ບໍລິຫານທຸລະກິດ ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດລາວ

ຕັນຕະກຸນ, ນ. (2013). ຄະນະເສດຖະສາດມະຫາວິທະຍາໄລທຳມະສາດ ສຶກສາຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍເພື່ອປັບປຸງພັດທະນາຄຸນນະພາບບໍລິການຫ້ອງສະໝຸດເພື່ອການຮຽນຮູ້ກຸງເທບມະຫານະຄອນ.

ພູມານີວົງ, ຕ. (2016). ສຶກສາຕົວກຳນົດຄວາມພໍໃຈຈ່າຍໃນການຄຸ້ມຄອງຂີ້ເຫຍື້ອ, ກໍລະນີສຶກສາ: ເມືອງຊຳເໜືອ ແຂວງຫົວພັນ ຄະນະເສດຖະ ສາດ ແລະ ບໍລິຫານທຸລະກິດ ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດລາວ

ສຸວັນນະສີ, ນ. (2016). ປັດໄຈທີ່ມີຜົນຕໍ່ຄວາມພໍ ໃຈຈ່າຍເພື່ອອະນຸລັກສັດປ່າ 4 ຊະນິດ (ກວາງ, ຟານ, ເຍືອງ ແລະ ໝູ່ປ່າ) ຢູ່ປ່າສະ ຫງວນພູຈອມວອຍ ເມືອງ ຄຳເກີດ ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ ຄະນະເສດ ຖະ ສາດ ແລະ ບໍລິຫານທຸລະກິດ ມະຫາວິທະຍາ ໄລ ແຫ່ງຊາດລາວ.

ເຢຍຄ້າງ, ປ. (2016). ການຄາດຄະເນຄວາມພໍໃຈຈ່າຍຂອງປະຊາຊົນ ໃນເຂດຊານເມືອງນະຄອນ ຫຼວງວຽງຈັນຕໍ່ກັບການອະນຸລັກນິກຍຸງ ຢູ່ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດພູເຂົາຄວາຍ ໂດຍນຳໃຊ້ແບບຈຳລອງທາງເລືອກ, ຄະນະເສດຖະສາດ ແລະ ບໍລິຫານທຸລະກິດ ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດລາວ.

ໄກຣະວີ, ວ. (2013). ຄວາມເຕັມໃຈຈ່າຍຕໍ່ບ້ານອະນຸລັກ
ພະລັງງານ ຄະນະເສດຖະສາດ ມະຫາວິທະຍາໄລ
ທຳມະສາດ.

Christian Nwofoke, S. C. (2017). Willingness to
Pay (WTP) for an Improved
Environmental Quality in Ebonyi State,
Nigeria.

kamolcharuphisuth, K. (2011). The willingness
to pay to purchase a personal Accidence
Insurance Addendum of Motorcycle in
Bankok Metropolis Srinakarinwirot
University.

Kyophilavong, P and Bennett, J. (2011).
Willingness to Pay for Cleaning up Road Dust
in Vientiane